

जठरेसंतम् ननुगर्भआकृष्यमाणः कथं जीवेदित्यत आह मामकंधामेति तत्ततः ॥ ८ ॥ किमर्थमेवंकार्यमित्यत आह अथेति अनंतरमेवेत्यर्थः अंशभागेनेति अंशैः शक्तिभिर्भजते अधितिष्ठतिसर्वान्ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानित्यंशभागः तेन परिपूर्णं रूपेणेत्यर्थः यद्वा अंशैर्ज्ञानैश्वर्यबलादिभिर्भाजयतियोजयतिस्वीयानितितथातेनेति यद्वा अंशेन पुरुषरूपेण मायाया भागो भजनं यस्य तेन यद्वा अंशेन मायाया गुणावतारादिरूपा भागाभेदायस्य तेन यद्वा अंशा एवमस्य कूर्मादिरूपा भजनीयाः न तु साक्षात्स्वरूपं यस्य तेन यद्वा अंशैर्ज्ञानबलादिभिर्भजनमनुवर्तनं भक्तेषु यस्य तेन सर्वथा

देवक्या जठरे गर्भशोपाख्यं धाम मामकम् ॥ तत्संनिकृष्य रोहिण्या उदरे सन्निवेशय ॥ ८ ॥ अथाहमंशभागेन देवक्याः पुत्रतां शुभे ॥ प्राप्स्यामित्वं यशोदायां नंदपत्न्यां भविष्यसि ॥ ९ ॥ अर्चिष्यंति मनुष्यास्त्वां सर्वकामवरे श्वरीम् ॥ धूपोपहारवलिभिः सर्वकामवरप्रदाम् ॥ १० ॥ नामधेयानि कुर्वंति स्थानानि च नराभुवि ॥ दुर्गेति भद्रकालीति विजयावैष्णवीति च ॥ ११ ॥ कुमुदाचंडिका कृष्णामाधवीकन्यकेति च ॥ मायानारायणी शानीशारदेत्यं विकेति च ॥ १२ ॥ गर्भसंकर्षणात्तवै प्रादुः संकर्षणं भुवि ॥ रामेति लोकरमणाद्वलंबलवदुच्छ्रयात् ॥ १३ ॥ संदिष्टैव भगवता तथेत्योमिति तद्वचः ॥ प्रतिगृह्य परिक्रम्य गांगता तत्तथा करोत् ॥ १४ ॥ गर्भे प्रणीते देवक्यारोहिणीं योगनिद्रया ॥ अहो विस्रंसितो गर्भ इति पौराविचुक्रुशुः ॥ १५ ॥ भगवानपि विश्वात्मा भक्तानामभयंकरः ॥ आविवेशांशभागेन मन आनकटुं दुभेः ॥ १६ ॥ स विभ्रत्योरुषंधाम भ्राजमानो यथारविः ॥ दुरासदोऽतिदुर्धर्षो भूतानां संबभूव ह ॥ १७ ॥

परिपूर्णं रूपेणेत्येति विवक्षितम् कृष्णस्तु भगवान्स्वयमित्युक्तत्वादिति तां प्रोत्साहयति त्वं यशोदायामिति सार्धं चतुष्टयेन ॥ ९ ॥ सर्वान् पुत्रादीन् कामयंते ये तेषां वरामीश्वरीं श्रेष्ठां नियंत्रीम् अर्चकानां सर्वान् कामवरान्प्रददाति याताम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्वद्विक्रमेण च तस्य व्यपदेशा भविष्यंतीत्याह गर्भसंकर्षणादित्यादिना रामेति च संबोधनं करिष्यंति त्वया संकृष्टेन तेन लोकस्य रमणात् रत्युत्पादनात् ॥ १३ ॥ तथेति पुनरपि ओमित्यादरेण प्रतिगृह्य गां पृथ्वीम् ॥ १४ ॥ विस्रंसितः विभ्रष्टः विस्रस्त इत्यर्थः इति विचुक्रुशुः न तु तद्विदुरित्यर्थः ॥ १५ ॥ मन आविवेश मनस्या विवर्धं भूव जीवानामिव न धातुसंबन्ध इत्यर्थः ॥ १६ ॥ धाम श्रीमूर्तिम् ॥ १७ ॥